

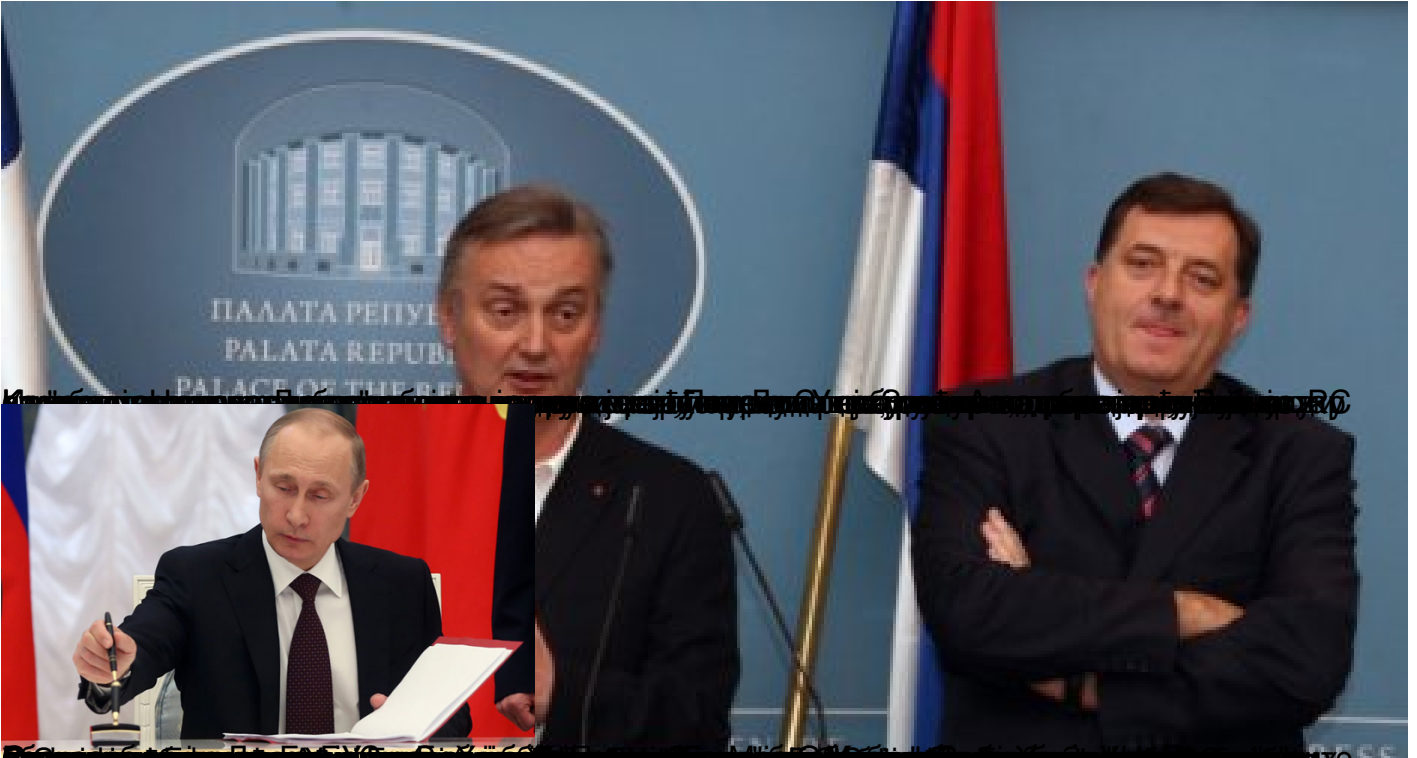
Све сам некако мислио да се "немогућа држава" може сачувати повратком на изворну верзију Дејтонског споразума, односно враћањем надлежности које су ентитетима, по "бонским овлашћењима", отели високи представници Вестендорп, Петрич и Ешдаун.

Али, међу оне три-четири надлежности које су по оригиналном тексту Анекса IV припадале заједничком Савету министара, на првом месту наведена је спољна политика. То није био проблем док је свет био под доминацијом једине суперсиле. Али, после кризе на Волстриту октобра 2008, униполаризам је заменио мултиполаризам. Америка више није што је била, Русија се подигла на ноге, Кина изашла на међународну сцену, Немачка преузела лидерство у ЕУ, а наше унутрашње несугласице, ентитетске у БиХ и националне у ФБиХ, обогатиле су и све чешћим спољнополитичким.

Занемарујући уставну одредбу да је спољна политика у надлежности Председништва БиХ, а да ресорно министарство у "влади" само предлаже, Златко Лагумџија је у неколико наврата, уместо заједничког, у свет послао бошњачки став, иако није био и српски и хрватски. Накнадне интервенције Бањалуке да је био и нелегалан и нелегитиман, јер га не деле сва три народа, нису пиле воду, па је и Додик почео да узвраћа. А пошто је Председништво трочлано и одлучује консензусом, биле су то обостране најаве да ће БиХ званично бити без става, односно суздржана, или по традицији Титове Југославије - несврстана. Не иде, међутим, ни тако...

"Нови приступ Босни", или хоће ли РС страдати због подршке Русији?

Пише: Ненад Кеџмановић
среда, 02 април 2014 07:06

"Нови приступ Босни", или хоће ли РС страдати због подршке Русији?

Пише: Ненад Кеџмановић
среда, 02 април 2014 07:06

